

Иван Вазов

Нашето училище

Във школото борби, вик, прах, крясъци, глъчки,
затуптели гърди и пламнали лица;
на чешмата в коритото дрянови пръчки,
натопени за бесни деца.

Бяг, игри из гробовете в двора църковни
(кой ги с камъни тях не лучй и не би?).
Шум от плачове детски и песни гръмовни,
и книжа изподрани в борби.

И бръмчеж от уроци, заучвани гласно,
строгий лик на учителя сприхав, гневлив...
Как това е печално, но как е прекрасно
в паметта, кат сън златномъглив!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5115>]